

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnemu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V zmislu §. 17. društvenih pravil sklicuje se

OBČNI ZBOR
delniškega društva
„Národne Tiskarne“
na dan 23. aprila 1893. leta
ob 11. uri dopoludne
v prostorih „Národne Tiskarne“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca „Národne Tiskarne“ za l. 1892.
3. Nasvet upravnega odbora o izplačanji dividende.
4. Volitev pregledovalcev računov.
5. Dopolnilne volitve.
6. Posamezni nasveti.

OPOMNJA: §. 16. Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svoje dežnice vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico uložiti.

Upravni odbor „Národne Tiskarne“.

Srebrna poroka v Rimu.

V Ljubljani, 21. aprila.

V združenje Italije središči, v ozidju staroslovnega Rima, praznujeta te dni kralj Umberto in kraljica Margherita svojo srebrno poroko. Za dostenjeno proslavo tega dne se delajo ne samo v večnem mestu, ampak sploh po vse deželi velikanske priprave, kajti tega dneva ne bo slavila samo kraljevska rodovina v ožjem krogu, to ne bo samo familiarna slavnost, omejena na kvirinal, ampak pravi narodni praznik. Kralj Umberto uživa iskreno udanost vsega italijanskega naroda, ne samo kot Savoje, kot strogo konstitucionalen in skropulozno pravičen vladar, ampak tudi kot sin stvaritelja moderne Italije, kot sin združitelja razkosane domovine in kot vredni nositelj njegovih, z narodnimi idejali strinjajočih se tradicij; čarownolepo blondinko na kraljevskem prestolu, zvesto mu družico Margerito pa

obožava sleharni Italijan. Italija, združena v politično celoto, je tudi jedina v svoji ljubezni za savojsko rodovino, in to navzric vsem političnim nasprotstvom, ker jo po pravici zmatra za najtrdnejšo zaščitnico s tolikimi krvavimi žrtvami realizovanih narodnih teženj.

Naravno je, da bodo italijanski kraljevski dvojici o tej priliki izrazili svoje simpatije tudi drugi evropski vladarji, naj jih vežejo s Savojsko familiarne, priateljske ali samo politične vezi, ali naj so se pri tem ravnali le po zakonu o mejnarojni uljudnosti. Cesar Franc Jožef je odposlal v Rim nadvojvodo Rainerja, druge vladarje zastopajo ali njih sorodniki ali vsaj visoki državni dostojanstveniki, najboljši politični prijatelj kralja Umberta, nemški cesar Viljem, pa pride osobno s svojo soprogo in je že prekoračil Alpe ter stopil na italijanska tla. Že dolgo let se ni zbral v Rimu toliko odličnih gostov, kakor sedaj o sreberni poroki kralja Umberta in kraljice Margerite.

Dasi je povod tem izrazom simpatije povsem familiarjen, mu vendar ni odrekati vsega političnega pomena, zlasti ne z ozirom na trozvezo. Zadnja leta narašča v Italiji nasprotstvo zoper to zvezo vedno bolj. Prej so se jej protivilo samo tisti elementi, kateri vidijo v habsburški monarhiji dedno nasprotnico Italije in so vzgojeni v tradicijah francosko-italijanskega prijateljstva. Sedaj je to vse drugače. Velikanske žrtve, katere je Italiji vsled trozvezu doprinašati za vojsko, nakopano nasprotstvo Francije in propadajoče gospodarstvo, vse to je tudi povsem resne politike, nekdaj unete pristaše trozvez, od nje odvrnilo in javno se že govori, da italijanska vlada ne bo več obnovila te, zanje toli težke pogodbe. Nemški državni kancelar se je sam v tem zmislu izrazil v nemškem državnem zboru in kdor bi sodil po njegovih besedah, bi utegnil misliti, da se Italija že sedaj skuša umakniti svojima zaveznikoma. Umetno je, da bi izstop Italije iz trojne zveze ne bil po godu kompacientoma, posebno ne Nemčiji, katera bi potem hitro osamela, zato pa je kolikor toliko upravičeno domnevanje, da namerava nemški cesar osobno uplivati na merodavne kroge italijanske v zmislu trozvez in Nemčiji ugodnem. Ali se mu to posreči, ostane za sedaj odprt vpra-

šanje. Voditelji moderni Italiji so hladnokrvni realni politiki in računajo ne toliko s čustvi, kakor s številkami.

Ako smo zgoraj rekli, da se bo teh slavnostij udeležil ves italijanski narod, popraviti je to v toliko, da se je ne bo udeležila italijanska duhovščina, vsaj nje ogromna večina ne. Vatikan je nespravljiv in tirja Rim, ne meneč se za to, da italijanski narod ne dà tega iz rok, kar si je pridobil s krovjo. Vatikanski krogi se ne bodo udeležili dinastičnih slavnostij niti s svojimi človeškimi simpatijami, tem manj, ker slutijo, da vse, kar se bo godilo, bo le dokaz, da oni za svoje politične namere ne smejo računati na italijanski narod.

Najodličnejši gost italijanskega kralja, nemški cesar Viljem, se bo poklonil tudi papežu. Vatikanski krogi ne dovoljujejo radi gostom italijanskega kralja pristopa v Vatikan. Ko se je izvedelo, da pride nadvojvoda Rainer v Rim, bili so dubovniški diplomati kar izven sebe in niso hoteli verovati, da se to res zgodi. Brez odlašanja so naročili nunciju na Dunaju, naj sporoči na pristojno mesto, da papež ne bo nadvojvodi Rainerju dovolil avdijence, na kar so dobili odgovor, da najvišji krogi niti mislili niso na to, da bi se nadvojvoda pri tej priliki poklonil tudi papežu. Vsled tega poraza je postala vatikanska diplomacija previdnejša, saj pa tudi ni majhnega političnega pomena, da zastopnik in sorodnik najbolj katoliškega vladarja ne samo da pride na italijanski dvor v Rim, ampak tudi da ne pride v Vatikan. Tudi nemški cesar se ne bo naravnost iz Kvirinala peljal v Vatikan, ampak iz stanovanja pruskega poslanika, in ne v ekvipaži italijanskega kralja, ampak v najetem vozu. Namen temu obisku protestantskega vladarja pri načelniku katoliške cerkve je eminentno političen in je, kakor se misli, v prvi vrsti v zvezi z nemško vojaško predlogo. Boditi temu kakor koli, toliko je gotovo, da bo že navzočnost kraljevih gostov pri sreberni poroki svedočila, da zmatrajo tudi najbolj katoliški evropski vladarji Rimsko vprašanje kot definitivno rešeno, kar bi si mogli posebno zapomniti tisti politiki, ki, igrajoč dvojno igro, odbavljajo oficijelno unanjo politiko naše države, na skrivnem pa se navdušujejo za naklepne vatikanskih diplomatov gledé Rima.

LISTEK.

Gostilna ob veliki cesti.

(Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.)

(Dalje.)

Mej obema starcema (Akim imel je 59 let) začel se je skoro pogovor; krošnjar je popraševal o sosednjih pomeščikih — in nihče razven Akima mu ni mogel dati boljših izvestij gledé na nje; grbasti delavec je hodil neprestano gledat za telegrami in se naposled odpravil spat; Avdotja je moralova govoriti z drugim delavcem... Sedela je poleg njega in govorila malo, temveč bolj poslušala, kar ji je on pripovedoval; a vidno ugaiale so ji njegove besede. Njen obraz je oživel, rdečica zaigrala ji je na licih, in smejal se je dovolj pogostoma in rada. Mladi delavec sedel je skoro ne premaknivši se in naklonivši k mizi svojo kodrasto glavo, govoril je tisto ne poviješči glasu in ne hiteč. Pri tem zavozidle so se tako rekoč njegove male a držkavetle in modre oči v Avdotjo. Sprva se je odvračala od njih, potem začela mu je sama gledati v obraz... Lice mladenčeve je bilo sveže in gladko

kakor krimsko jabolko. Čestokrat se je smehljal in se igral z belimi prsti po bradi že pokriti z redkim in temnim mahom. Izražal se je po trgovsko, a kako svobodno in z nekako nebrižno samozavestjo — in vedno gledal jo je z onim prodirnim in naglim pogledom... Hipoma se ji je nekoliko približal in prav nič ne izpremenivši obraza rekel: Avdotja Arefjevna, lepša od vas ni nobene na svetu, kakor se mi zdi, mogel bi za vas umreti.

Avdotja zasmajala se je glasno.

— Čemu se smejaš? vprašal jo je Akim.

— Tako — smešne stvari mi pripovedujejo, rekla je brez posebne zadrege.

Stari krošnjar se je nasmejal.

— He, he, da; moj Naum je tak šaljivec. A ne poslušajte ga.

— Da! seveda! poslušala jih bom — rekla je in pokimala z glavo.

— He, he, kakor hočete, opomnil je starec. Vendar, pristavil je s pojočim glasom: — oprostite prosim, hvala lepa, a čas je, da gremo v gnezdo... In vstal je.

— Hvala lepa tudi od naju, rekel je Akim in tudi vstal: — za pogoščenje, sicer pa želim lahko noč. Avdotjuška vstani.

Avdotja se je dvignila nehotě, za njo dvignil se je tudi Naum: in vsi so se razšli.

Gospodarja odšla sta v stransko sobo, ki jima je bila spalnica. Akim zasmrčal je takoj. Avdotja dolgo ni mogla zaspati... Sprva ležala je tiho, obrnena z obrazom k steni, potem začela se je premetavati po goreči blazini, zdaj je odmetavala, zdaj vlekla na-se odejo... potem zadremala je v lahek sēn. Najedenkrat se je začul z dvorišča glasen moški glas: pel je neko zategnjeno a ne žalostno pesem, katere besed bi bilo možno razbrati... Pesem nadaljevala se je vedno... Zvonko plula je v jesenskem zraku.

Akim je dvignil glavo.

— Kdo pač poje? vprašal je.

— Ne vem, odgovorila je ona.

— Dobro poje, pristavil je pomolčavši nekoliko.

— Dobro. Kako močan glas ima. Tudi jaz sem pel o svojem času, nadaljeval je — in dobro sem pel, a glas se mi je pokvaril. Ta pa je dober. Morda poje oni mladeneč, Naum ali kako ga zovejo. — Ia obrnil se je na drugo stran — vzduhnil in zopet zaspal.

Dolgo še ni umolknil glas... Avdotja je vedno poslušala in poslušala, naposled se je pretrgal, še

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. aprila.

Češki namestnik in občinski svet Praški.

Pojasnila, katera je dal namestnik grof Thun v včerajšnji seji deželnega zбора češkega gledé svojega odgovora na spomenico Praške občine o dogodbah v deželnem šolskem svetu in o napadih na občino radi nemškega šolstva v Pragi, ni zadovoljil nikogar. Komite, kateri ima po nalogi obč. sveta izdelati manifest, s katerim se protestira zoper postopanje namestnika in se mu izreka nezaupanje, je svojo nalogu že izvršil in načrt izročil mestnemu svetu, kateri ga bo predložil občinskemu svetu v odobrenje. Kakor se čuje, se večina mestnega zбора ne bo izrekla za to, da se manifest prilepi na uličnih ogalih, pač pa da se razglasiti v vseh čeških listih. Tudi v tem slučaju je to nenavadna manifestacija; namestnik, proti kateremu se tako ravna, je nemogoč.

Molitev v Dunajskih šolah.

Kardinal nadškof Gruscha zahteval je meseca januvarja od okrajnega šolskega sveta Dunajskega, naj otroci v šolah začetkom in koncem pouka molijo očenaš in angeličko češčenje. Okrajni šolski svet je konstatiral, da se ta naredba ne strinja z naučnega ministerstva ukazom z l. 1872., v katerem je določeno, da po razmerah posamnih šol izberejo učiteljski zbori molitve seveda izmej tistih, katere je odobrila cerkvena oblast in se zato obrnil do deželnega šolskega sveta za pojasnilo. Namestnik je na to pisal Dunajskemu županu pismo, v katerem je izjavil, da je lahko ustreži želji cerkvenega oblastva, s čimer pa okrajni šolski svet ni bil zadovoljen, ker namestnik ni bil pisal kot načelnik dež. šolskega sveta. Zato je sedaj okrajni šolski svet zahteval pojasnila od dež. šolskega sveta, ali sme cerkveno oblastvo izdajati naredbe nasprotuječe ministarskim ukazom.

Gališki Rusi.

Skoro tako težko stališče kakor Slovenci imajo gališki Rusi. Nikjer prijatelja, povsod samo nasprotnike. Ruski gališki listi tožijo, da se celo pri vojakih prezirajo določbe službenika gledé vere, zlasti pri rusku, v Lvovu bivajočem pešpolku št. 24. — Mej metropolitom Sembratovičem in društvo „Ruska rada“ nastalo je ostro nasprotstvo. Društvi „Ruska rada“ in „Stavropigijski institut“ sta najmočnejša zaslomba oni gališko-ruski stranki, katera stoji v opoziciji proti politiki takozvanih „novoeristov“ in se protivi fonetičnemu pravopisu in vsem zoper organizacijo unijatske cerkve naperjenim naklepom, sosebno latinskemu obredu. Metropolit zahteva, naj društvo opusti opozicijo; društvo je vsled tega sklical občni zbor, da odgovori primerno na metropolitovo zahtevo.

Vnanje države.

Srbke razmere.

Poročila o manifestu liberalne stranke niso bila povsem točna. Liberalni bivši poslanci pravijo v svojem oklicu, da iz vprašanja, katero stoji nad strankami, ne bodo kovali orožja za boj, torej se udajo kralju. S preveratom pa je prišla na krmilo radikalna stranka in prvi protiustavninični čin nove vlade je bil razpust skupščine. Liberalna stranka ne misli abdicirati, a tega v manifestu tudi ne pové, se-li misli volitev udeležiti. Ves manifest je precej prazen, samo jeden stavek obuja nekoliko več pozornosti. Liberalna stranka pravi, da je o preveratu pridobila si novo izkušnjo in znebila se dolgoletnega predsednika. Splošno se misli, da je s tem precizirano liberalno stališče napram dinastiji, katero da bo odsej bolj bladno in rezervirano. — Radikalna vlad nastavila je zopet vse, od liberalcev odpravljenih

jedenkrat slabo vskriknil in polagoma zamrl. Avdotja se je prekrižala in položila glavo na blazino . . . Prošlo je pol ure . . . Dvignila se je in začela tih lezti s postelje.

— Kam greš, žena? vprašal jo je tih v snu Akim.

Obstala je.

— Svetilnico popravit, odgovorila je: spati ne morem . . .

— Moli, zamrmral je Akim zaspavaje.

Avdotja šla je k svetilnici, jela jo popravljati in nepričakovano jo ugasnila; vrnila se je in legla. Vse je utihnilo.

Drugo jutro zgodaj odpravil se je kupec na pot s svojima tovarišema. Avdotja je spala. Akim spremil jih je pol vrste, moral je iti v malin. Vrnivši se domov našel je že svojo ženo oblečeno in ne samo; ž njo bil je včerajšnji mladeneč Naum. Stala sta poleg mize pri oknu in se pogovarjala. Zagledavši Akima, je šla Avdotja molčé iz sobe. Naum pa je rekel, da se je vratil po gospodarjeve rokavice, katere je bajé pozabil na klopici, in odšel je tudi.

Pravili ne bodemo čitateljem, kar so najbrže tudi brez nas uganili: Avdotja se je zaljubila strastno

uradnike. Ker naprednjak Gjoko Pavlović ni prevzel pravosodnega ministerstva, ponudilo se bo to ali dr. Geršič ali dr. Maksimović. — Posebno senzacijo je napravila vest, da je kraljica Natalija odpotovala iz Jalte in je načr potu v Beligrad. — „Obzor“ poroča iz zanesljivega vira, da bosta Milan in Natalija odslej živel na ločenje in da sta se v Barritzu sezla le zato, da bi se mogla razveljaviti ločitev zakona, kateri se je Natalija vedno protivila in katere ni nikdar priznala za pravoveljavno. „Obzor“ povdarija tudi, da sta Dokid in Franasović posebna zaupna moža Milanova in da kraljica Natalija ni čisto nič vedela o pripravljanju se preveratu.

Koburžanova poroka.

V Villa Pianore v grajski kapeli vršila se je včeraj dopoludne poroka Ferdinandova Koburžana s princezino Marijo Lujizo, hčerjo vojvode parmskega. Poroka se je sicer izvršila v navzočnosti nekaterih bolgarskih državnikov, a vendar je imela povsem privaten značaj, ker inozemskih diplomatov ali zastopnikov vladarjev itd. ni bilo. Vse se je vršilo v familijarnem krogu. S tem je narejen začetek ustavovitvi bolgarske dinastije. Značilno je to, da se je Koburžan poročil, predno je veliko sobranje še pritrdo premembu ustawe, on se torej zanaša, da se bo bolgarski narod uklonil njegovi volji, če ne iz lepa pa siloma.

Nemški centrum.

Katoliška frakcija v nemškem državnem zboru, znana pod imenom „nemški centrum“ slovela je nekdaj zaradi v njej vladajoče stroge discipline in zarad složnosti njenih članov. Šele vsled nemške vojaške predloga nastala je v tej stranki nesloga. Manjšina zahteva, naj glasuje centrum za vojaško predlogo, ako dobi za to izdatnih cerkvenopolitičnih koncesij. V imeni te frakcije se je pogajal baron Huene z državnim kancelarjem. Liberalni listi sicer pravijo, da je bilo to pogajanje brez uspeha, z drugo strani pa se zopet čuje, da je vladu opustila misel na razpust državnega zboru, ker si je zagotovila toliko katoliških glasov, da ni več dvomiti o vzprejemju vojaške predloge. V centru so se pojavila tudi nasprotstva glede jezuitov. Nekateri člani so močno zavzeti zoper jezuitove, zlasti odkar je raznesla „Vossische Zeitung“ vest, da je slavni jezuit grof Hohensbroech izstopil iz jezuitskega reda, češ, da je protidinastičen in protinaroden.

Dopisi.

Iz Podjunske doline na Koroškem. [Izv. dop.] (Nekaj o naših okrajnih šolskih svetih.) Mnogo se je že govorilo in pisalo o pomajkljivosti našega šolskega organizma; nekateri slovenski državni poslanci odkrivali so neustrašeno krivice, ki se godijo zatiranim nam koroškim Slovencem s tem, da se ne izvajajo jasne določbe državnih temeljnih zakonov, za kar jim bodi izrečena najtoplejša naša zahvala. Obljubil je bil Njih ekselenca minister Gautsch pomoči, a ostalo je vendar-le večinoma pri starem. Padlo je sicer nekoliko drobitnic raz vladine mize, a te so tako trde, da jih slovenski naš želodec prebaviti ne more, ne koristi jih nam toraj nič. Naš deželnih šolskih svetov pa hodi svojo pot, ne zmeneč se za naše povsem opravičene pritožbe. Ne ozira se niti na deželne zakone in tako se čestokrat prigodi, da se posamezne določbe deželnih naših zakonov ne izvajajo. Evo dokaza! Zakon o šolskem nadzorstvu z dne 8. februarja 1869. dež. zak. št. 10 stran 15 našim deželnim očetom ni povsem ugajal, predelati ga je bilo treba v posameznih delih in tako smo dobili že dne 11.

v Nauma. Kako se je moglo to tako hitro zgoditi, težko je razložiti, tem težje, ker se je doslej vedla neoponašljivo ne gledé na množino slučajev in skušnjav, da prelomi zakonsko zvestobo. Tako, ko je njena zveza z Naumom se zvedela, govorili so muogi v okolici, da ji je prvi večer nasul v čašo čajovne zeli (pri nas verujejo še trdo v istinitost tega sredstva) in to je bilo prav lahko opaziti na Avdotji, ki je skoro potem začela hujšati in se dolgočasiti.

Bodi si kakorkoli, a Nauma so jeli jako pogostoma videvati na Akimovem posestvu. Sprva hodil je s prejšnjim kupcem, a čez tri mesece prikazal se je že sam s svojim blagom; potem razširila se je vest, da se je naselil v jednem iz bližnjih ujezdnih mest, in poslej ni minil teden, da bi se ne bila prikazala na veliki cesti njegova močna, pobaranava teležka, zaprežena s parom okroglih konj, katera je sam vodil. Mej Akimom in njim ni bilo sosebnega prijateljstva, a tudi sovraštva se ni opažalo mej njima. Akim se ni mnogo brigal zanj, in vedel je o njem samo, da je premeten mladeneč, ki je samovstveno stopil v življenje. Čustev Avdotje ni opazil in nadaljeval ji je zaupavati kakor poprej.

Tako sta minili še dve leti.

februarja 1873, dež. zak. št. 22, stran 29 nov zakon, s katerim se nekatere določbe prejšnjega zakona razveljavljajo. V novem zakonu določuje § 13, razveljavljajoč določbe § 25. zakona z dne 8. februarja 1869. leta v odstavkih 1, 2, 4, 6 in 9 do 14 o delokrogu in pravicah okrajnih šolskih svetov, v svojem 4. odstavku, da ima okrajni šolski svet pravico nastavljati provizorične učitelje na javnih ljudskih šolah svojega okraja. Ta določba je še danes pravoveljavna, ker se dotični zakon še ni predvrgačil. A vendar se naš deželni šolski svet še ravnat po tej zakoniti določbi, temveč naznačil je že pred leti okrajnim šolskim svetom, da si pridržuje pravico nadomeščenja provizoričnih učiteljev, ter da imajo okrajni šolski svet jedino le nabirati prošnje, v istih izreči svoje mnenje in jih potem predložiti dež. šolskemu svetu, kateremu pa se ni treba oziрат na mnenje in želje okr. šolskega sveta, ampak izbira po lastnej volji. Okrajni šolski svet niti nima pravice, razpisati provizorične službe brez dovoljenja dež. šolskega sveta, kar mu po zgoraj omenjenem § 13. vsekakor pristuje. Vsakdo si bode mislili, da so se naši okrajni šolski svet, v katerih sedijo tudi po trije zastopniki občin, odločno uprli taki naredbi ter zahtevali, da se jim ne krati postavno zajamčena pravica. A temu ni bilo tako, možje držali so se starega koroškega „lei lossen“, Celovški gospodje pa so se smijali v pest, da se jim je tako lehko posrečila centralizacija tudi v tej reči. In tako ima vso oblast naš deželni šolski svet v svoji roki. In avtonomija naših občin glede ljudskega šolstva? Občine imajo zgolj pravico, pripravljati potrebno šolsko opravo in pravočasno preskrbeti doneske za vzdrževanje šole, drugo vse je centralizirano pri deželnem šolskem svetu. Slišal sem iz ust odličnega moža, ob jednem udu okrajnega šolskega sveta, pritožbo, da so naši okrajni šolski svet pri sedanjih razmerah čisto odveč, ter da bi naš deželni šolski svet, ki si je vse važnejše določbe samemu sebi pridržal, lehko tudi opravljaj one manj važne zadeve, katere še pripadajo okrajnim šolskim svetom in bi se tako lehko prišteli oni novci, ki se izplačujejo članom okrajnega šolskega sveta prav po nepotrebni. Gospode slovenske državne poslane pa opozarjam na te razmere.

Iz Črnomilja 16. aprila. [Naša čitalnica.] Z veselico, ki jo je naša čitalnica napravila na belo nedeljo, pričela se je poletna sezona. Tudi ta veselica je pokazala, kaj se zmore z združenimi možmi. Bog daj, da bi se ne pogrenila nikdar več v prejšnje dremanje. Vspored veselici bil je ta večer vsakomur pravi duševni užitek.

Na vsporedu bilo je šest točk. Štiri točke obsegale so pete, katero je kaj dovršeno izvajal na čitalnični zbor pod vodstvom gosp. predsednika samega. Najprej nastopil je mešani zbor ter pel Sattnerjevo skladbo: „Detetu“. Druga točka bil je čveterospev ter se je pel Ipavčev „Mrak“. V četrti točki nastopil je možki zbor in je pel Maškovo skladbo: „Strunam“. V zadnji točki divili smo se zopet našemu ženskemu zboru, ki je na občno željo kaj dovršeno in točno pel Volaričev: „Divja rožica“, ki se je morala na vsestransko zahtevanje ponavljati.

Nekega poletnega dne pred obedom ob dveh šla je Lizabeta Prohorovna, katera se je v teku teh dveh let kar najedenkrat zgubala in požoltela, ne gleda na vse možne pripomočke, rdečila in belila, šla je torej Lizabeta Prohorovna s psičkom in zaprtim solnčnikom na sprehod na svoj nemški, čisti vrt. Zlahka šumeč z oskrobljeno obleko je šla z malimi koraki po peščeni stezici mej dvema vrstama z žico obdanih georgin, ko jo je najedenkrat došla stara naša znanka Kirilovna in spoštljivo javila, da jo želi neki B...ski kupec videti radi tako važne stvari. Kirilovna okoriščala se je kakor prej gospojine milosti (prav za prav opravljala je ona imetje gospe Kunce) in pred nekaj časom je dobila dovoljenje, da sme nositi belo čepico, kar je dajalo še večjo rezko tankim črtam njenega temnega obrazu.

— Kupec? vprašala je gospa. Česa hoče?

— Ne vem, kaj jim treba, rekla je Kirilovna s prilizjenim glasom: — kaže se le, da želé od vas česa kupiti.

Lizabeta Prohorovna vrnila se je v sobo za goste, sedla na običajno svoje mesto, stol s kupolo, po kateri se je slikovito vil bršlan, in velela, da pokličeja B...skega kupca.

(Dalje prih.)

Pónosni smo lahko na ta zbor, kajti še večji in boljši kraji se ne morejo ponašati z jednakim. Zatoraj vsa čast in hvala našim damam, mej katerimi je res velika vnema za napredek.

Tretja točka vsporedu bil je šaljivi prizor s petjem gosp. Šetina: „Vpokojeni profesor“. Tudi ta je občinstvu všeckem ugajal ter provzročil dokaj smeha. Sosebno pohvalo si je pri tem stekla gospa R., ki je na odrus izborna moč. Gosp. Šetina je kot tak že davno poznat. Samo to bi se želelo, da bi se drugič za učenje ne štedilo takó s časom, kar se je tudi tje in sem na odrus opazilo. Profesor je bil tudi še malo premlad za pokoj, videlo se mu je, da je v najlepših letih.

Kakor pri drugih veselicah, tako si je tudi zdaj največ zaslug stekel č. g. predsednik, ki nemorno deluje za povzdigo društva. Veselico posestilo je mnogo gostov obojega spola iz Metlike in deputacija z Vinice. Bog daj, da bi se ti dve posestri v Belokranjski vedno bolj približevali v svojih težnjah. Ni treba omeniti, da se je veselice udeležila vsa domača inteligencija. Veselico zaključil je ples, ki je trajal do ranega jutra.

Domače stvari.

— (Občinske volitve Ljubljanske.) Pri današnji dopolnilni volitvi I. volilnega razreda je bilo oddanih 78 glasov in sta dobila narodna kandidata gg. dr. Bleiweis vitez Trsteniški 78 glasov, Vaso Petričič 76 glasov. Letošnje dopolnilne volitve so s tem končane.

— (Osobne vesti.) Okrajni sodnik v Radčah gosp. Anton Raab pl. Rabenau je stopil v pokoj in dobil naslov svetovalca. Premeščena sta okr. sodnik v Brežicah gosp. dr. Franc Vušek v Maribor desni breg in okr. sodnik v Mariboru desni breg gosp. dr. Alojzij Fohn na levi breg. — Inspektor Ljubljanskega katast. urada g. H. Brichta je imenovan nadinspektorjem. — Polkovni zdravnik dr. Andrej Thurnwald pri pešpolku baron Kuhn št. 17 je dobil zlati zaslужni krizec s krono. — Major avditor v Trstu gosp. Jakob Herg, rodom Slovenec iz Središča, premeščen je kot pravni poročalec k vojaškemu sodišču v Zadru.

— (Društvo „Pravnik“.) Sinočni društveni večer bil je izredno dobro obiskan in jako živahan. Navzočnih bilo je nad 30 Ljubljanskih in vnanjih društvenikov in tudi nekaj odličnih gostov. Po pozdravu predsednika g. dra. Ferjančiča čital je društveni tajnik odboru doposlano dočipno razpravo „O igri“; vnela se je o stvari živahna debata, ki je razkrila presenetljiv faktum, da so g. pravniki po ogromni večini tudi temeljiti veščaki v — žlahtnem taroku. — Tekom prihodnjega meseca priredi društvo zopet društveni večer, in sicer na splošno željo v čitalničnih prostorih; poleti pa izleti društvo najbrže na Bled.

— (Prva zmaga združene hrvatske opozicije.) Kakor poročamo na drugem mestu tudi telegrafično, zmagal je včeraj pri deželnozborski volitvi v III. kotaru v Zagrebu navzlic silnemu pritisku vlade kandidat združene opozicije, dični dr. Milan Amruš, dočim je vladni kandidat, transfuga dr. Pliverić ostal v manjšini. Ta izid volitve je v Zagrebu splošno presenetil, kajti vlada je imela natanko izračunjeno, da bo njen kandidat prodrl s kakimi 10 glasovi večine. No, kakor se kaže, vlada pri svojem računu ni jemala v poštev zavednosti neodvisnega Zagrebškega meščanstva in izvestno je bodoše dolgo po ušesih zveneli gromoviti Živoklici, ki so sinoči pozdravljali prvo, toli sijajno zmago narodne sloge. Tudi mi se od srca radujemo te veselje zmage. Vivat sequens! — Volitev bila je izredno živahna, kajti od 401 volilca oddalo jih je svoj glas 345 in poraz vladnega terorizma je tem značilnejši, ker je volitev javna in ker je v tem kotaru, ki je bil dosihdob prava domena vladuega uradništva, opozicija prvič zmagala. Dr. Amruš bil je do 12. ure v manjšini in stoprav v zadnjih trenutkih je pridobil 9 glasov večine. Navdušenje po razglasu volitve bilo je nepopisno.

— (Wolfov slovar.) Pri zadnjem zborovanju učiteljskega društva za Ptujsko okolico sklenilo se je na predlog gg. Podobnika in Kavklerja, da se založništvo Wolfovega slovarja naprosi, da zniža za učiteljstvo previšoko nastavljene cene ter da se druga učiteljska društva povabijo, da se pri-družijo tej izjavi in odpošljejo jednakate prošnje na dotično mesto. — Najbolje bi bilo pač, da bi se cena slovarja splošno znižala tako, kakor bi bilo prav in dostoju spomina mečena, katerega ime nosi. A

kadar gre za denar, tedaj na ušesih sedi izvestna gospoda.

— (Osušenje Ljubljanskega barja.) Okrajno glavarstvo v Ljubljani je pričelo, oziraje se na ukaz poljedelskega ministerstva in na intimacijo deželnega predsedništva in vsled prošnje glavnega odbora za obdelovanje Ljubljanskega barja vodopravno postopanje o zadevi osušenja imenovanega barja, ki se ima izvršiti po načrtu inženjerja Podhajskega. Stroški so proračunjeni na 1.378.600 gld. Po tem načrtu se bodo znižali strugi Ljubljance in Gruberjevega kanala in zgradili novi nabrežni zidovi, nekateri stari pa podrli in nadomestili z novimi. Ugovore proti temu načrtu je nazačaniti tekom šestih tednov pri okrajnem glavarstvu v Ljubljani, kjer so navedeni načrti v uradnih urah vsakemu na ogled razgrnjeni. Na poznejše ugovore se ne bode oziralo.

— (C. kr. vodstvo državnih železnic) razglaša, da se bode postaja Fohnsdorf lokalne železnice Zeltweg-Fohnsdorf, ki je bila doslej urejena samo za omejeni promet z blagom, z dnem 1. maja t. l. odprla tudi splošnemu prometu za osebe in prtljago. Za imenovan progo veljajo reglementarna določila in tarife za odpravljanje oseb, prtljage, ekspresev blaga in psov z dne 1. januvara 1893 in iznáša toraj vožnina mej Zeltwegom in Fohnsdorfom 21 kr. v II. in 11 kr. v III. razredu za jednostavno vožnjo.

— (Cerkvena tatvina.) V Želimljah ukradli so včeraj neznani tatovi monštranco, ciborij in kelih s hostijami vred, zavili vse v zagrinalo od spovednice in odnesli. V času, ko se je tatvina zgodila, se je neznan slikar župniku ponujal, naj mu naroči kako slikarsko delo, cerkovnik pa je zvonil v stolpu pogrebu grofice Auersperg. Tatovi so bili dobro poučeni o krajevnih razmersih: ker se je zvonilo v stolpu, je bila cerkev odprta; tatovi so vedeli, kje da je ključ k tabernakelu, kajti po storjeni tatvini obesili so ga na dotično mesto. Stoprav danes zjutraj, ko je hotel župnik maševati, zapazila se je tatvina.

— (Nesreča.) Pri skladanji neznanega bruna ponesrečil je hlapec Urban Sedej, ki je bil v službi pri gospe Logarjevi v Iliriji. Štirje hlapci so nosili bruno, katero so spustili tako neprevidno na tla, da je Sedeja ubilo.

— (Novi tarifi na južni železnici.) Iz Središča se nam piše: S 1. aprilom t. l. vpeljala je od gospoda Kluna toliko hvalisana južna železnica nove tarife za osobni in tovorni promet. — Ker je južna železnica bila dozdaj najdražja, nadejali smo se, da bodo novi tarifi pravičnejši. — Da pa smo se varali, dokazujejo naslednje številke: Pred novim tarifom plačevali smo za vožnjo v III. razredu iz Središča v Ormož 25 kr., zdaj pa 35 kr., v Čakovec poprej 25 kr., zdaj 35 kr., v Ptuj poprej 70 kr., zdaj 80 kr. Za pošljatev zrnja s tovornim vlakom plačevali smo iz Središča v Ormož poprej 8 kr., zdaj 12 kr., v Ptuj poprej 16 kr., zdaj 23 kr., v Maribor poprej 26 kr., zdaj 32 kr. Seveda je južna železnica tudi drugod tarife zvišala in radovali smo, ali bode gospod Klun tudi te „pravične“ tarife smatral za znak nakloujenosti do občinstva v obče in slovenskega naroda posebe.

— (Baron Unterrichter contra dr. Šuc.) Naši čitatelji se izvestno še spominjajo na ime g. okrajnega komisarja Unterrichtera, ki je pred par meseci igrал v Ljutomeru tako čudno ulogo. Danes pa nam je zabeležiti zopet novo bla-mažo tegu gospoda. Gosp. župnik dr. Šuc v Slovenskem Gradcu uložil je bil zoper neko odločbo g. barona precej ojster rekurz, vsled katerega se je vršila zoper g. dra. Šuca preiskava zaradi hudodelstva obrekovanja po § 209 k. z. Ta preiskava se je potem ustavila in vsled tega je tožil g. baron pri c. kr. okrajnem sodišču v Slovenskem Gradcu zaradi prestopka zoper varnost časti po § 487 k. z. A tudi tu je imel smolo, kajti sodišče je g. župnika obtožbe popolnoma oprostilo in včeraj je tudi pri-zivna instanca v Celju to sodbo potrdilo. Gosp. baron bo moral seveda tudi vse stroške trpeti. — Pač slaba satisfakcija za rahločutnega aristokratičnega slovenofoba.

— (Velik požar.) Iz Središča se nam piše: V nedeljo popoludne nastal je ogenj v Središči (trgu na spodnjem Štajerskem), ki je mahoma uničil jedno celo ulico. Domače in Ormožko ognegasno društvo delovali sta neumorno, a ni bilo moči omejiti kruti ogenj, ker je bilo vse suho in je manjkalo vode. Zgorelo je 11 hiš in 13 gospodarskih

poslopij. V veliki nevarnosti je bila tudi hiša, v kateri je poštni urad. Zgorel je tudi jeden otrok in več živine. Gorelo je celo noč in so ognjegasci imeli dovolj posla z gašenjem. Škoda je velika, ker trejtina pogorelcov ni bila zavarovana. Ptujski okrajni glavar pl. Scherer je bil že na pogorišči in obiskal nesrečne, katerih beda je velika.

— (Čitalnica v Brežicah) priredi dné 30. t. m. v korist Št. Rupertškim pogorelcem veselico z gledališko predstavo „Svoji k svojim“, tombolo, petjem in prosto zabavo.

— (Slavjanska čitaonica v Pulji) priredi zabavni večer v nedeljo dne 23. t. m. Vsopred obsega tamburanje, govor: Vrednost pučkih popievakadrda Bartolča in glumca: „Glum morabit“. Potem je prosta zabava. Vstopnina 20 kr. Začetek ob 8. uri včer.

— (Opera v Zagrebu.) Mej tem, ko bode osobje narodnega gledališča hrvatskega gostovalo v Splitu, bode v Zagrebu kratka operna sezona pod vodstvom g. pl. Hreljanovića, ki je sestavil društvo „ad hoc“. Predstave se prično početkom meseca maja.

Razne vesti.

* (K zgodovini „influence“.) Pariški „Figaro“ prijavlja iz pisma neznanega agenta Ludovika XVIII. poročilo o influenci, ki se je prikazala na otoku sv. Helene, ko je bil Napoleon tam vjet. Dotično mesto slove: „Januvarja meseca 1817. Poslednji čas umrje tukaj jako mnogo ljudi. Vnetja so pogostoma prav kritična. V štirih dneh bolnik umrje, ali pa je iz nevarnosti. Bolezen imenujejo „influenco“. Prouzročuje jo suša in traja že nekaj mesecev.“

* (Za Heine-jev spomenik) menda res ne bode mesta v Nemčiji. Iz Mogunc se poroča, da se tudi tam dela zapreke, da bi se postavil spomenik, ki ga neso hoteli v Düsseldorfu. Mestni zastop je namreč sklenil, naj se predlog, ki ga je nazačil župan glede spomenika, izroči „estetični komisiji“.

* (Promovirani dimnikarji.) Dunajski dimnikarji si štejejo v posebno dolžnost, da varujejo svojo stanovska čast tako skrbno, kakor dandanes že noben aristokrat ne. V nedeljo so to znova dokazali na posebnem shodu, na katerem so slovensko protestirali zoper to, da bi se v njih črno vrsto usiliila dva „studirana“ človeka, doktorand zdravilstva Peitschacher in inženierski asistent Simona, katera sta prosila, da se jima podeli koncesija za izvrševanje dimnikarskega obrta in prošnji podprla s pravilnimi dokazi svoje sposobljenosti. Ta dva sta se gotovo prepričala, da je v dimniku laglje in hitreje „priti na vrh“, kakor po trajevec potu študiranja. Prav radovali smo, ali se bodo dimnikarji ubranili teh dveh kolegov.

* (Ljubovna tragedija v Pragi.) Veliko senzacijo je vzbudil v Pragi grozen umor in samomor. Udova Katinka Anger, posestnica velike kavarne na Pfökopih seznanila se je pred kratkim z vinskim agentom Aleksandrom Subotičem, umirovljenim stotnikom, ki stanuje pri svojem bratu na Vinohradib. Navzlie razlik starosti, — ona bila je starla 51 let in pa 37, — hotel je Subotič stopiti z udovo v zakon. Ker so ji pa sorodniki odgovarjali in je ona postala bladnejša proti Subotiču, prišlo je do katastrofe. Subotič prišel je k Angerjevi, ki je bila nekaj bolehrna in ležala v postelji in jo ustrelil, potem pa še samega sebe. Ko so prihiteli ljudje, so našli še oba živa, a pol ure pozneje bila sta mrtva.

* (Odvetnikov v Budimpešti) je sedaj okolo 1000. To je pač izdatno število. Zanimivo bi bilo zvedeti, koliko je mej njimi židov, kajti gotovo jih je večina.

* (Stekel pes) ogrizel je v vasi Nadas pri Požunu sedemnajst ljudi, mej katerimi je bilo več otrok. Koliko je ogrizel psov, se ni moglo dognati. Dvanajst tach psov so že pobili. Ljudje so bili vsi preplašeni in so se zapirali v hiše. Orožniška patrolja je potem psa ustrelila. Vse ogrizene ljudi poslali so nemudoma v Pasteurjev zavod v Budimpešto.

* (Bogata zapuščina.) Bivši tovarnar in izdelovalci parfumerij Kreller v Norimberku zapustil je vsoto jednega milijona mark za blagodejne namene.

* (Starost — slabost.) Najstarejši nemški časnik „Frankfurter-Journal“, ki šteje že 278 letnih tečajev, je prišel v sodni konkurs. Izvajanje lista zagotovljeno je samo za 14 dni.

* (Angleži kot ljubitelji žganja) slujejo po vsem širokem svetu, zlasti mornarji. Pravi angleški mornar spi je na dan toliko žganja — če ga ima — da bi normalno velik človek v tej množini prav lahko utonil. Samo na Angleškem se je lani glasom statističnega izkaza iztočilo nad šest tisoč milijonov litrov raznovrstnega žganja v vrednosti 1.438.662.630 gld., povprek je vsak prebivalec velike Britanije ne gledal na starost in spol samo za žganje izdal v jednem letu nekaj nad 31 gld. in sicer na Angleškem dosti več, kakor v Škotski ali Irski, kar pa je tolmačiti tako, da pijejo bogati Angleži le dragi žganje, Škoti in Irki pa navadni jeruš.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zagreb 20. aprila. Pri današnji volitvi zmagal kandidat združene opozicije dr. Amruš s 177 proti 168 glasom, katere dobil vladni kandidat dr. Pliverič. Veselje splošno in nepopisno. (Za sinočni list prepozno došlo. Op. ured.)

Dunaj 21. decembra. Ministerski predsednik Wekerle konferiral poldrugo uro s finančnim ministrom dr. Steinbachom. Opoludne se vršil v ministerstvu unanjih rečij vključen minister svet, katerega se udeležila oba ministerska predsednika in finančni minister in bil definitivno določen vključni državni proračun.

Beligrad 21. aprila. Odvetnik dr. Peter Maksimovič imenovan pravosodnim ministrom.

Rim 21. aprila. Včeraj popoludne cesar Viljem in bil sijajno vzprejet. Mesto okrašeno. Listi pozdravlja cesarja navdušeno in pozivljajo prebivalstvo, naj visokima gostoma pri vzprejemu izrazi čustva simpatije. Prihod vlaka naznani 101 strel. Kralj z velikanskim spremstvom pozdravil cesarja in cesarico. Prebivalstvo pozdravljalo na potu v Kviral cesarja, cesarico in kralja z nepopisnim entuziazmom.

Rim 21. aprila. V nedeljo popoludne obiščeta cesar Viljem in cesarica Sv. Očeta.

Rim 21. aprila. Jutri pride specijalni poslanik turškega sultana, da prisostvuje sreberni poroki.

Specija 21. aprila. Koburžan in soprogata se danes dopoludne z Lloydovim parnikom odpeljala v Carigrad.

Berolin 21. aprila. V drž. zboru se razširja govorica, da je Bismarck nevarno obolel.

Novi York 21. aprila. Strahovit ciklon napravil v državah Alabama, Misissipi in Arkansas velikansko škodo. Mnogo osob ubitih, na poljih toliko škode, da se skoro nič ne bo pridelalo.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega „Moll-evega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkoto prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštнем povzetji razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalogatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (18-6)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četr leta 1 gld. 15 kr.

Loterijne srečke 19. aprila.

V Pragi: 86, 77, 29, 44, 66.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm.
20. aprila	7. zjutraj	738.2 mm.	5 4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm
	2. popol.	736.3 mm.	18 4° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	736.7 mm.	12 4° C	sl. jzh.	obl.	

Srednja temperatura 12.1°, za 2.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 21. aprila t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 98.60	—	gld. 98.45
Srebrna renta	" 98.20	—	" 98.10
Zlata renta	" 117.35	—	" 117.25
4% kronska renta	" 96.85	—	" 96.80
Akcije narodne banke	" 989.—	—	" 985.—
Kreditne akcije	" 345.75	—	" 344.—
London	" 122.20	—	" 122.20
Srebro	" —	—	" —
Napol.	" 9.70 1/2	—	" 9.71
C. kr. cekini	" 5.78	—	" 5.76
Nemške marke	" 59.77 1/2	—	" 59.77 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	147 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	197 "	75 "
Ogerska zlata renta 4%	" 115 "	95 "	" —
Ogerska papirna renta 5%	" 100 gld.	129 "	" 50 "
Dunava reg. srečke 5%	" 100 gld.	201 "	" 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 120 "	60 "	" —
Kreditne srečke	" 200 gld.	155 "	" 50 "
Akcije anglo-avst. banke	" 270 "	—	" —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	" —	—	" —

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noli.

Bolestnim srečem javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest o smrti naše prejubljene, nepozabne soprote, oziroma hčere in sestre, gospo

Julije Schuster roj. Hrovatin
posestnice

katera je danes v četrtek, dné 20. aprila, o polnoči, maziljena s sv. oljem, v 41. letni dobi, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bude jutri v soboto, dné 22. aprila, ob 5. uri popoludne, iz hiše žalosti, Poljanska cesta št. 9, na mirovroy k sv. Krištofu.

Preblago pokojnico priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi pri sv. Petru v Ljubljani.

V Ljubljani, dné 20. aprila 1893.

France Schuster, Uršula Hrovatin, mati.
Matilda Hrovatin, Marija Strel roj. Hrovatin, Karolina Treu roj. Hrovatin, sestre. (423)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihjalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 8. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pon-

tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 21 min. popoludne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Badejvice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via

Amstetten, Draždani, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzna, Badejvice,

Solnograda, Lince, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoludne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 10 " popoludne v Kamnik.

" 7. " 00 " zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 06 " dopoludne iz Kamnika.

" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12-85)

Komptoirist

izurjen delavec, nemščine in slovenščine zmožen, z lepo pisavo, **vzprejme se takoj**. Taki, ki so izurjeni v stavbi in lesni stroki, imajo prednost.

— Več pove upraviščvo „Slov. Naroda“. (412-3)

Zahvala.

Povodom ogoja v Begunjah dné 13. marca t. l. bila je tudi moja hiša v veliki nevarnosti ter sem imel precej škodo. — Zavarovan pri banki „Slaviji“, naznail sem jej to, in prišel je k meni njen uradnik iz Ljubljane, kateri je škodo cenil, na kar mi je banka „Slavija“ dotedno sveto pošteno izplačala. Zaradi tega se slavnoistaj javno zahvaljujem ter jo priporočam tudi drugim kar najtopleje!

V Begunjah, dné 19. aprila 1893.

Fran Vidrih

posestnik in gostilničar.

Največja zaloga

šivalnih strojev

JAN. JAX

Ljubljana,

Dunajska cesta št. 13.

Nizke cene. — Ugodno

plačevanje na obroke.

Stari stroji se zamenjajo. — Popravki se

zidelajo hitro, dobro in

eneno. (1809)

V malo dvorani v „Tonhalle“.

Vsak dan

razstava

velike astronomične

svetovne ure.

Predava se o tem zanimiveni umetnem delu točno v nastopnih urah: dopoludne ob 10. in ob 11. uri; popoludne ob 3., 4., 5 in 6. uri.

Ustropnine:

I. prostor 30 kr., II. prostor 20 kr. — Otroci, kakor tudi vojaki do narednika plačajo polovico. (385-8)

Pahljače

v tukaj nedosežno veliki izbiri komad po 10 kr. do 50 gld. pri

(390)

Ljubljana. **J. S. BENEDIKTU** Ljubljana.

Lastnina in tisk „Národné Tiškarne“.